

ICTOPIN SIEAELGHAN BIDHOCAN

*Реклама навчальної
дисципліни*

Зміст

1.1. Теоретичні та наукові основи земельних відносин і землеустрою

1.2. Започаткування права власності на землю

1.3. Земельні відносини і землевпорядкування в період існування кріпосного права

1.4. Земельні відносини і землевпорядкування за капіталізму

1.5. Формування земельних відносин до Жовтневого перевороту 1917 року

2.1. Особливості земельних відносин після революційних подій початку ХХ століття

2.2. Земельні відносини і землеустрій у радянській Україні

2.3. Земельні відносини і землевпорядкування в період колективізації сільського господарства

2.4. Земельні відносини і землевпорядкування в передвоєнний та післявоєнний періоди

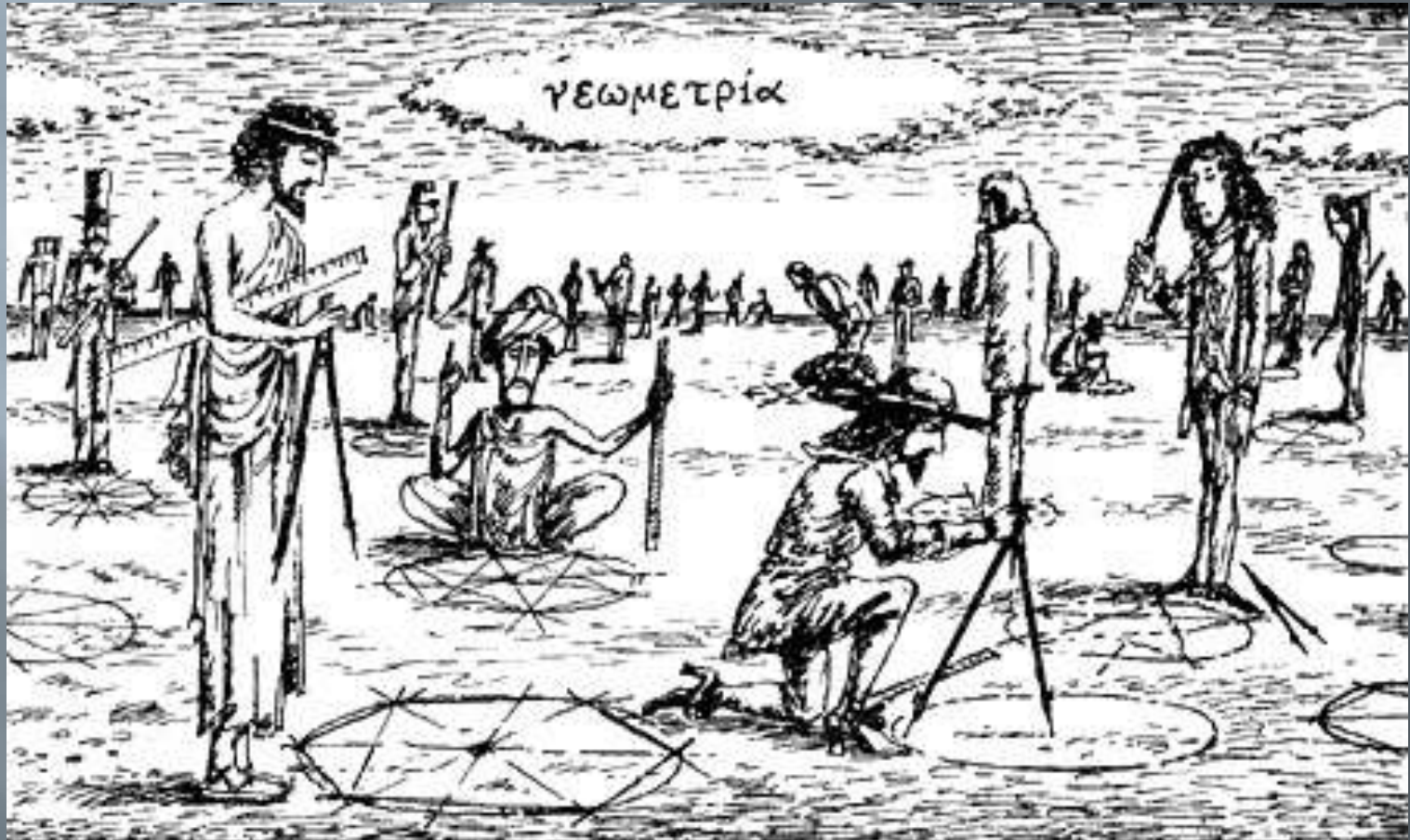
2.5. Удосконалення земельних відносин і землевпорядкування

3.1. Земельні відносини і землеустрій у Незалежній Україні

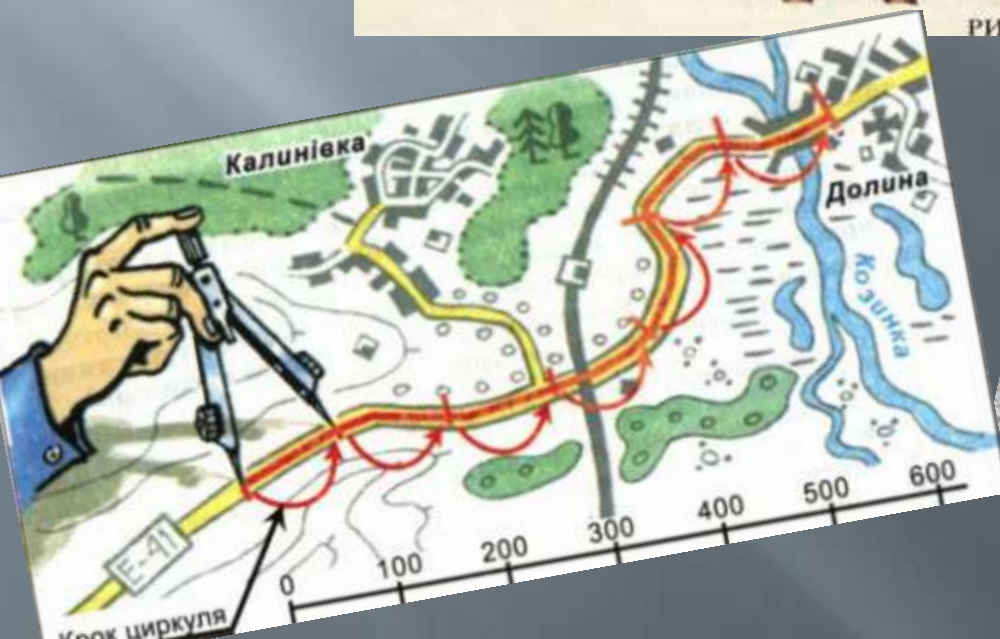
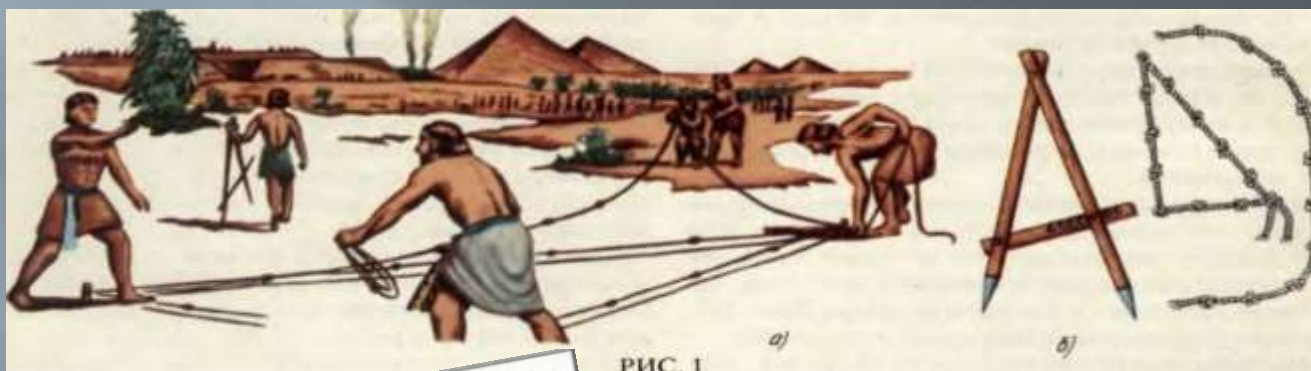
3.2. Земельні відносини і землеустрій України на сучасному етапі

3.3. Земельні відносини у зарубіжних країнах

Дисципліна, яка занурює нас в історичні факти та події, які пов'язані із земельними відносинами на всіх етапах розвитку людства.

Тільки на основі досвіду попередніх поколінь, розуміння минулого, встановлення об'єктивних причин і наслідків землевпорядних заходів, можна уникнути помилок в реформуванні земельних відносин на сучасному етапі розвитку суспільства.

Земля – це дуже важливий ресурс, без якого неможливе життя на нашій планеті.

Земля – вона вимірювалася (територіально ділилась, дарувалася) передавалася із далеких століть до наших.

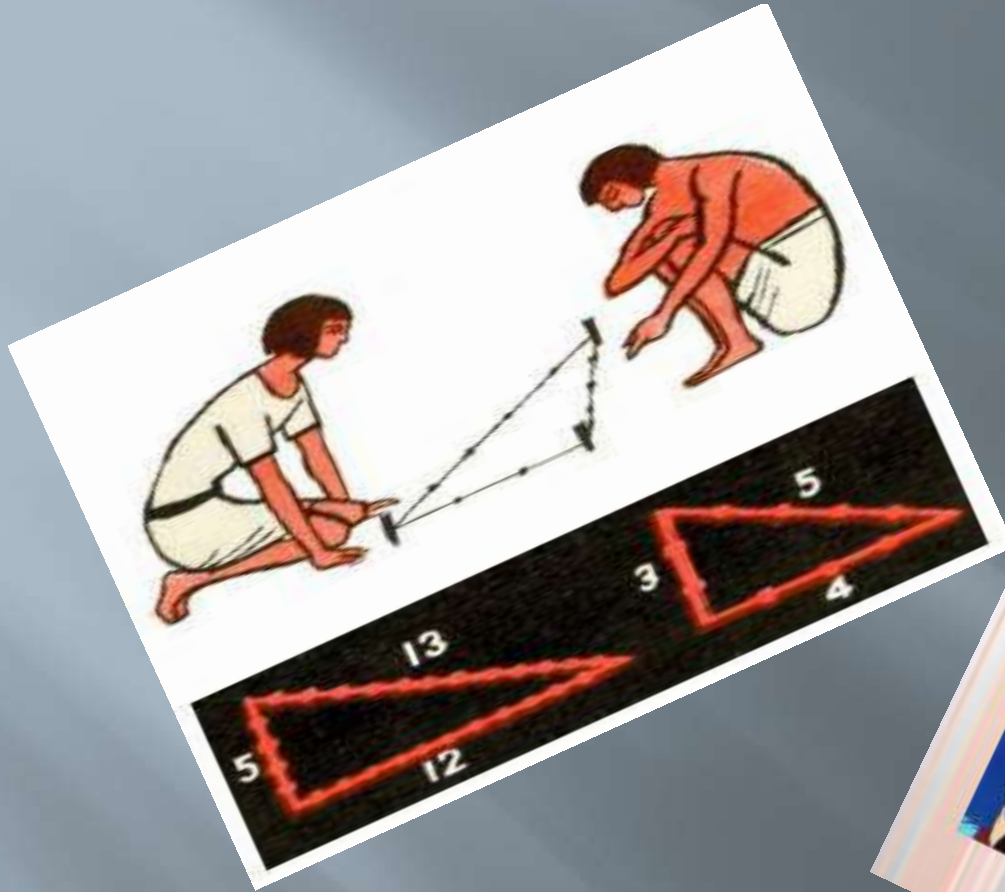
Поняття «Земля» - включає всю економічну систему в якій знаходиться земельна ділянка (комплекс довкілля, ріст і розвиток рослин, умови сільськогосподарського використання)

Земля – основа збереження всього живого на планеті.

Одиниці вимірювання землі

ця рювання — фізична величина певного розміру, прийнята для кількісного відображення однорідних з нею величин.

ЛОКОТЬ

Лі́коть — одиниця виміру довжини, що не має певного значення і приблизно відповідає відстані від ліктьового суглоба до кінця витягнутого середнього пальця руки. Дорівнювала половині англійського ярда.

Махова сажень — староруська одиниця виміру, що дорівнює відстані в розмах обох рук, по кінці середніх пальців.

Коса сажень - староруська одиниця виміру, рівна 2,48 метрам. Спочатку коса сажень - це відстань від кінчиків пальців витягнутої вгору руки до пальців протилежної їй ноги.

1 аршин = 71 см 1,2 мм

Аршин дорівнює 16 вершкам.

Аршин дорівнює 28 дюймам

Лінійка Аршин

Аршин (походить з тюркської мови) — стародавня одиниця довжини. Дорівнює 71см1,2 мм. Вживалась у Афганістані, Ірані, Туреччині, Болгарії, Югославії і мала різні значення в межах від 66 до 106,6 см.

П'ядь давня міра довжини, що дорівнювала відстані між великим і вказівним пальцями (мала п'ядь) або між великим пальцем і мізинцем (велика п'ядь).

1 пядь = 17,78 см

Земля – це театр людських трагедій, які повторюються в теперішньому поколінні людства

Реформа - комплекс заходів, яким запроваджуються такі нові умови діяльності в сфері суспільних відносин, які не змінюють основ (перш за все, економічних) системи суспільних відносин, але призводять до викорінення негативних суспільних явищ, які за попередніх умов народилися й розквітли. Новий стан вводиться законодавчим шляхом.

Століпінська реформа (Століпінська аграрна реформа) — ряд законодавчих актів, спрямованих на перерозподіл селянської земельної площі в Російській Імперії та на підвищення продуктивності сільського господарства.

Століпінська аграрна реформа передбачала:

— руйнування общини, яка відіграла активну роль у виступах селян під час революції, і закріплення у приватну власність за кожним домогосподарем земельної ділянки, яка йому належить;

— надання кредитної допомоги селянам через Селянський земельний банк;

— переселення селян у малоземельні райони Сибіру, Північного Кавказу, Середньої Азії.

У ході реформи значно активізувалась діяльність Селянського земельного банку, який протягом 1906—1916 рр. продав українським селянам 596,4 тис. десятин землі, переважно поміщицької.

Столипінська реформа значно збільшила масштаби переселення на Схід (Сибір, Казахстан, Північний Кавказ, Далекий Схід) з українських земель. Протягом 1906—1912 рр. переселилось близько 1 млн. осіб, але майже чверть їх повернулась.

Завершити свої реформи П. Столипіну не вдалось. 1 вересня 1911 р. він був застрелений у Києві в оперному театрі. Поховано Столипіна на території Києво-Печерської лаври.

Колективізація, індустріалізація, НЕП... - наступний етап земельних відносин

Економічно обґрунтована примусова колективізація в СРСР у 1929-1930 роках призвела до різкого занепаду сільськогосподарського виробництва, у тому числі й хліба. Проте план хлібозаготівель був збільшений. У 1930 році з України вивезли 7,7 млн. тонн зерна, яке головним чином пішло на покриття експортних зобов'язань країни.

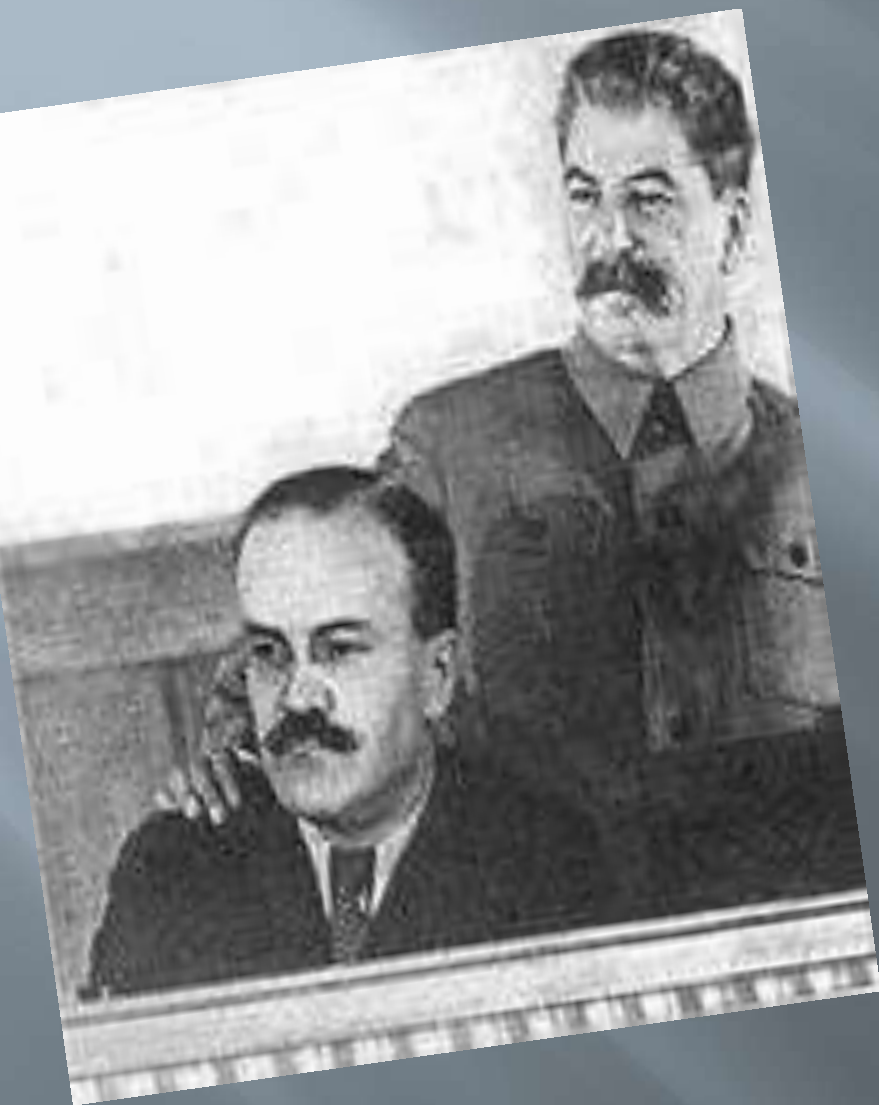

На початку 1930-х років з українського села був вилучений за державними заготівлях весь хліб. Там, де не знаходили хліба, у боржників по хлібозаготівлі в порядку "натуральних штрафів" вилучали продукти харчування. А так як ще перед колективізацією почався масовий забій худоби, в результаті план по м'ясу був виконаний лише на 10-12%. М'ясо вивозилося у великі індустріальні центри, а в селі його не було.

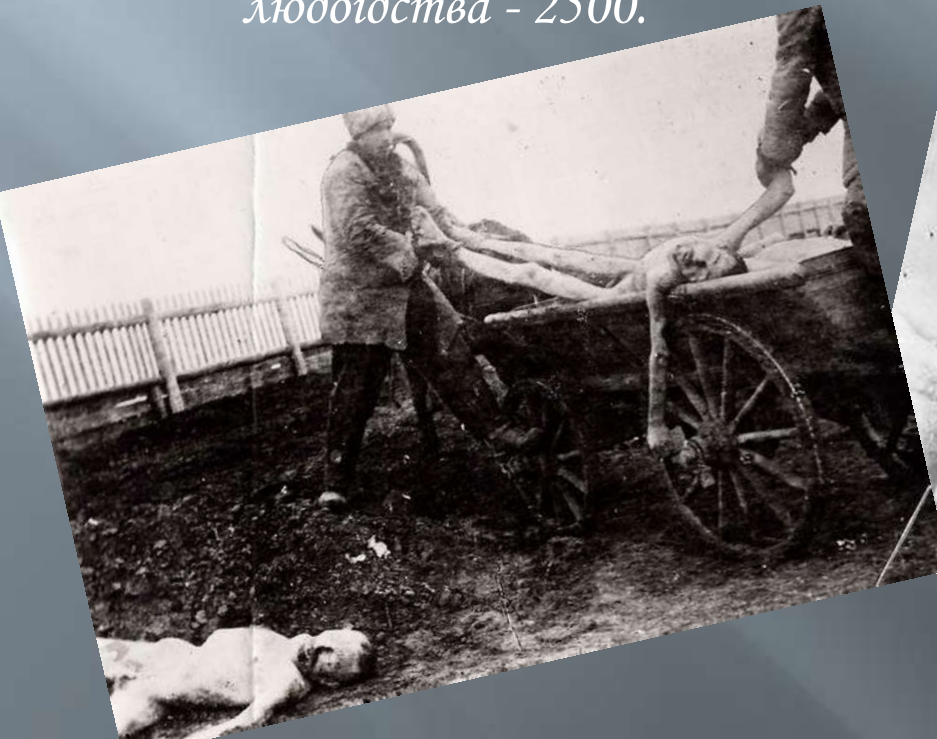
*У 1931 році республіка
знову повинна була
здати планові 7,7 млн.
тонн, у той час як
урожай зерна знизився
до 5 млн. тонн.*

27 листопада 1932 Сталін на спільному засіданні Політбюро і ЦВК пояснив труднощі з заготовками хліба "проникненням в колгоспи і радгоспи антирадянських елементів, які організували саботаж і зриви". Газета "Правда" від 4 і 8 грудня 1932 закликала до рішучої боротьби з кулаками, особливо на Україну. 24 січня 1933 союзний ЦК звинуватив Компартію України у провалі збору зерна, в притупленні більшовицької пильності і направив на Україні секретаря ЦК Павла Постишева. Зі своїх посад були зміщені 237 секретарів райкомів, 249 голів райвиконкомів, понад половини голів колгоспів.

Масові масштаби смерть від голоду прийняла на початку березня 1933 року. ОГПУ вело облік померлих тільки до 15 квітня 1933 року. За цим зведеннями кількість жертв за чотири з половиною місяці склало 2420 тисяч 100 осіб. Випадків людоїдства - 2500.

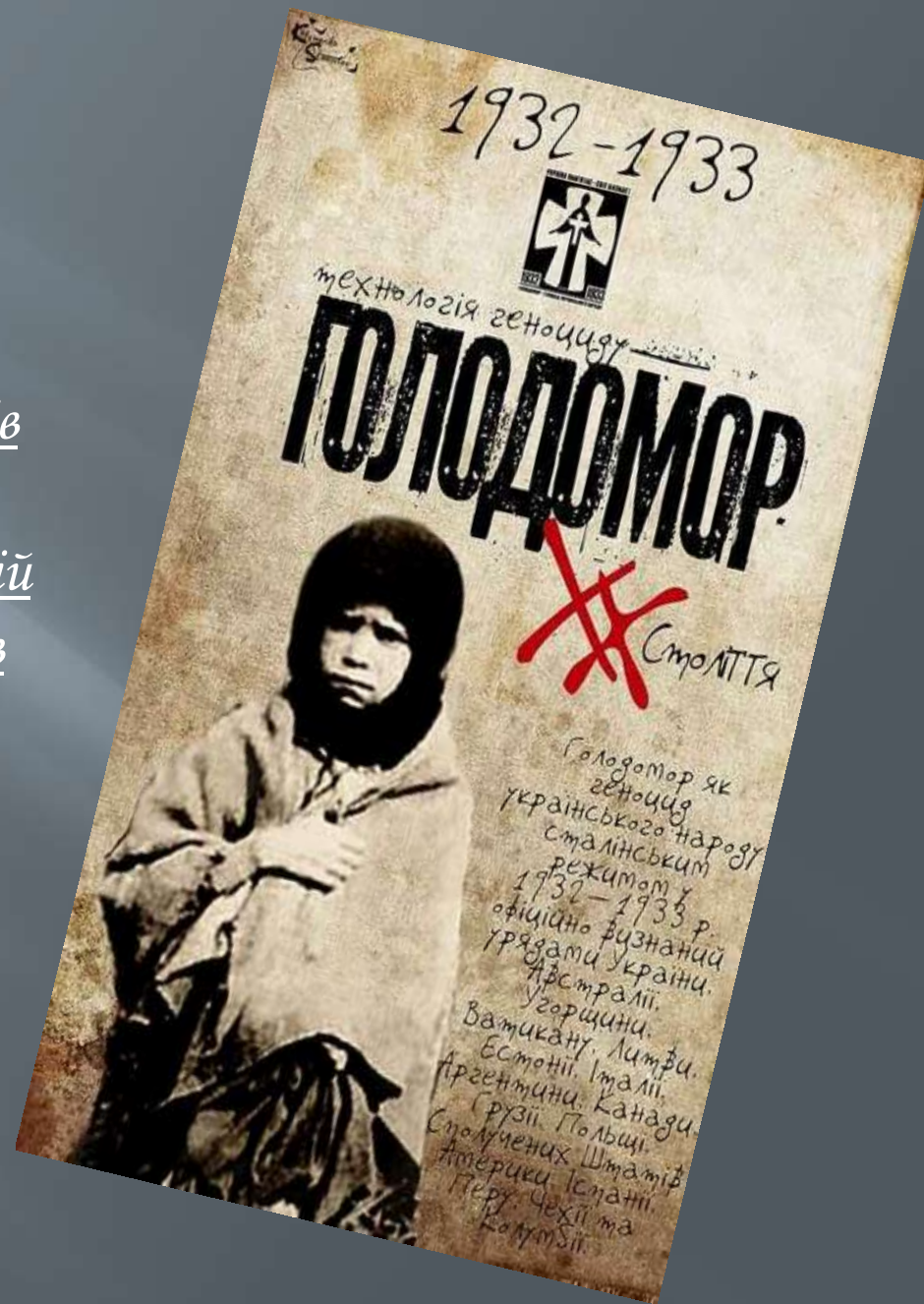
У 1931 р. майже третина урожаю була втрачена під час жнив. Плани хлібозаготівель, однак, залишилися без змін. У 1932 р. площа посівів в Україні зменшилась на одну п'яту. План же хлібозаготівель був піднятий на 44%. В 1932 р. була прийнята постанова "Про охорону соціалістичної власності", згідно з якою за "присвоєння" навіть жмені зерна з колгоспного поля селяни каралися розстрілом або концтабором. У засіки держави тоді забирали навіть насіннєвий фонд, не видаючи колгоспникам ані зернини.

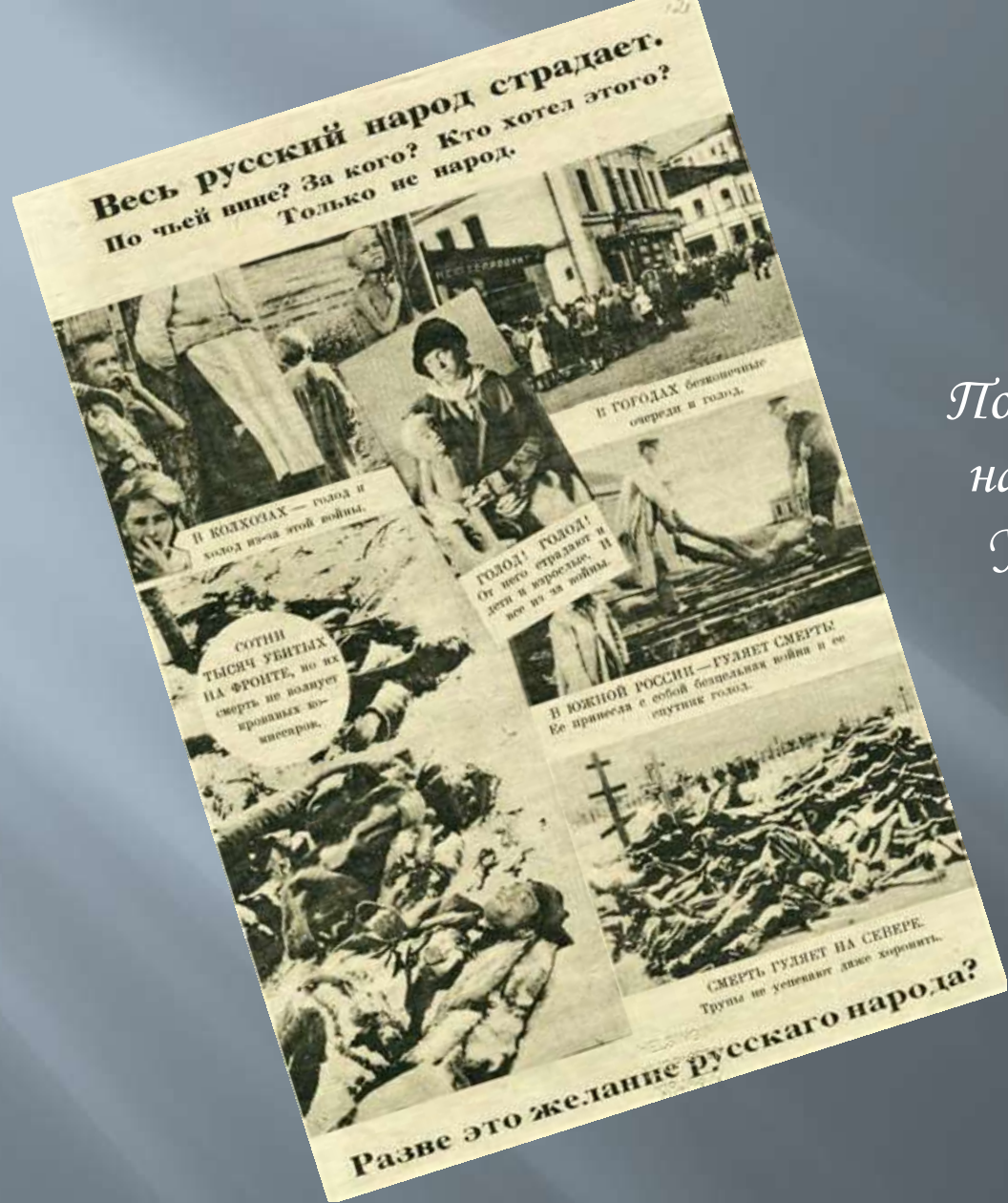
У 1931 році в п'яти регіонах СРСР - в Західному Сибіру, Казахстані, на Уралі, на Середній і Нижній Волзі - внаслідок посухи був неврожай, що значно скоротило хлібні ресурси країни. Некомпетентна політика в сільському господарстві і екстенсивний експорт зерна урожаю 1931 року зробили ситуацію критичною. У 1932 році вийшов ще більший спад виробництва продуктів харчування, і насамперед за рахунок основних хлібовиробних районів СРСР - зернових районів УРСР і Кубані. До початку осені 1932 року країна почала відчувати труднощі з забезпеченням міського населення продовольством. До початку весни 1933 року в цілому по країні ситуація з продовольством була важкою - перебої з продовольством були навіть в Москві та Ленінграді і в ряді військових округів РСЧА. Голодували Західна Сибір, Урал, Середня і Нижня Волга, ЦЧО. Але ситуація на Україні, Північному Кавказі і Казахстані була вкрай гострою.

Викачування зерна з голодної республіки вимагало залізної дисципліни, повного поқори. У серпні 1932 року була введена смертна қара за розқрадання қолгоспної власності (Закон про "п'ять қолосқів").

По країні до початку 1933 року за неповні п'ять місяців за цим законом потрапило під суд майже 55 тисяч осіб, з них 2110 - до вищої міри поқарання. Для вибивання залишқів хліба з міст у села направили 112 тисяч членів партії, людей, що не знали проблеми села. Райони, що не справляються зі задачею зерна, заносилися в "чорні списқи". У "чорному списқу" виявилося 86 районів республіки.

Голодомор - масовий голод, що охопив обширно території і призвів до значних людських жертв на території Української РСР в першій половині 1933 року на тлі голоду в СРСР в 1932-1933 роках.

Політичні опоненти більшовиків називали організацію голоду на Україні в цей період їх самим страшним злочином.

Чорна дошка

Установи що жодного чергового внеску не ввели за позичку „4 вивершувального“, злочинною бездіяльністю зриваючи збирання готівки за позичку.

1) Буринська артіль кустарів шпощників	
2) Райстрахкаса	5) Михайлівська с-рада
3) Заготекспорт	6) Миколаївська
4) Головинська с-рада	7) Райпрофрада

Позбавлені продовольства, селянські сім'ї не могли дожити до нового врожаю. На початку 1932 року голод поширився по всій Україні і Кубані.

Керівники Компартії України неодноразово зверталися до Сталіна з проханням скоротити спущений план по хлібу. Однак ніяких поступок зроблено не було.

У лютому 1933 року, коли голод на Україні та Північному Кавказі прийняв гігантські масштаби, а колгоспні засіки перед посівною кампанією виявилися порожніми, був прийнятий указ ЦВК і РНК "Про допомогу в сівбі колгоспам Україна і Північного Кавказу", згідно з яким цим регіонам виділялася насіннева позиція. Голод вдалося ліквідувати тільки до початку 1934 року.

За даними вітчизняних істориків, кількість жертв в Україні визначено у 7 млн 200 тисяч осіб. За даними комісії конгресу США ця цифра складає 10 млн осіб. У 2003 році французькі демографи дійшли висновку, що в 1932-1933 роках Україна не дорахувалася 4,6 млн людей.

За оцінками російських учених, 2 млн людей загинули в Казахстані і Киргизії та 2-2,5 млн. - в РРФСР. При цьому дані Загсів свідчать, що й на Україну, і в інших республіках СРСР люди гинули незалежно від їх національності.

Серед як істориків, так і політиків не досягнуто спільної думки щодо причин, що призвели за собою Голодомор. Існує точка зору, згідно з якою масова загибель населення України від голоду була багато в чому викликана свідомими і цілеспрямованими діями радянського керівництва. Одночасно висловлюється альтернативна думка, що ці події були непередбачуваних наслідком проведення радикальних економічних реформ в кінці 20-х - початку 30-х років ХХ століття в СРСР.

ООН визнала голод 1932-1933 років трагедією України та інших республік колишнього СРСР. На 58-й сесії Генасамблеї ООН (2003) більшість країн-учасниць СНД, у тому числі Росія і Україна, прийняли Спільну заяву, в якій висловили співчуття мільйонам росіян, українців, казахів і представників інших народів, що стали жертвами голоду в СРСР. Події 1930-х років названі в заяві "трагедією", а не "геноцидом".

Згідно з указом президента Леоніда Кучми від 1998 року в останню суботу листопада на Україні відзначається День пам'яті жертв голодоморів. С 2000 року ця дата стала відзначатися як День пам'яті жертв голодоморів і політичних репресій.

Земельна реформа в незалежній Україні — комплекс правових, економічних, технічних і організаційних заходів, спрямованих на забезпечення удосконалення земельних відносин, перехід до нового земельного ладу, що відповідає характеру регульованої соціально-орієнтованої ринкової економіки країни.

Суть земельної реформи полягає у створення умов для рівноправного розвитку різних форм господарювання на землі за рахунок перерозподілу земель з одночасною передачею їх у приватну та колективну власність. Вона забезпечує формування багатуукладної економіки, раціональне використання та охорону земель.

При проведенні земельної реформи суттєво змінюються форми власності на землю, структура землеволодіння і землекористування в аграрній сфері.

Для проведення земельної реформи необхідне здійснення широкомасштабних ринкових перетворень.